

Βασίλης Χολέβας
Νομικός-Παιδαγωγός
Θεσσαλονίκη

ΤΟ ΔΙΑΖΥΓΙΟ
ΚΑΙ ΠΩΣ
ΝΑ ΤΟ ΑΠΟΦΥΓΕΤΕ

**Ο Βασίλης Χολέβας υπηρετεί ως
Δάσκαλος στη Θεσ/νίκη, υπήρξε
πρώην Δικηγόρος
και είναι τελειόφοιτος Θεολογικής Σχολής Α.Π.Θ.**

Το διαζύγιο και πώς να το αποφύγετε

Είναι γεγονός ότι ο σύγχρονος άνθρωπος πλήττεται από πολλές μάστιγες. Μία απ' τις πιο μεγάλες είναι η κρίση της οικογένειας και ο τρομακτικός αριθμός διαζυγίων στην Ευρώπη, Ηνωμένες Πολιτείες, Καναδά, Αυστραλία κλπ., και ο ανησυχητικός για την Ελλάδα. Ο β' παγκόσμιος πόλεμος υπήρξε βασική αιτία αμφισβήτησης όλων των αξιών. Με το τέλος του πολέμου αρχίζει σιγά σιγά να παρουσιάζεται το πρόβλημα των διαζυγίων στον κόσμο, για να γιγαντωθεί σήμερα. Τελευταία στοιχεία της Γιούροστατ, αναφέρουν καταθλιπτικά στοιχεία: ανά 100 γάμους στην Ευρωπαϊκή ένωση έχουμε τα παρακάτω διαζύγια.

Σε μία συνάντηση με μια παλιά μου μαθήτριά που σπούδασε στο Βέλγιο μου είπε: όταν ανέφερα ότι οι γονείς μου ζουν μαζί, όλες οι βελγίδες κοπέλες της παρέας μου με κοίταξαν με απορία και μου είπαν: "Σοβαρά; οι γονείς σου δεν είναι χωρισμένοι;" Γίνεται κανόνας πια οι διαζευγμένοι γονείς.

Τα αίτια των διαζυγίων

Βασική αιτία κατά τη γνώμη μου είναι ότι σήμερα ειδικά οι άνθρωποι έχουν υπερβολικό εγωϊσμό. Παλιά η φτώχεια, η ανέχεια, οι πόλεμοι, οι αρρώστιες κλπ. ταπεινώνανε τους ανθρώπους και τους κάνανε ανεκτικούς. Σήμερα η ευμάρεια, ο τρόπος που μεγαλώνουν τα παιδιά έχοντας τα πάντα και που το θέλημά τους είναι διαταγή για τους γονείς, δημιουργούνται έτσι εγωϊστές χαρακτήρες που μαθαίνουν μόνο να ζητούν, χωρίς να νιώθουν ότι πρέπει και αυτοί να δώσουν. Αυτό γίνεται και όταν παντρευτούν. Ζητά ο ένας από τον άλλον τα πάντα, τις εκδρομές του, τα καταναλωτικά του αγαθά, την ευγενική συμπεριφορά, τη σωφροσύνη και οικονομία από τον άλλον, χωρίς όμως να προβληματίζεται αν αυτά που ζητά, τα δίνει και ο ίδιος. Έτσι αν έχει κάποια μικρά ελαττώματα ο σύντροφός του, εύκολα το διαλύει, χωρίς να σκέφτεται αν και ο ίδιος έχει τα ίδια ή και χειρότερα ελαττώματα.

Δεν ανέχεται το παραμικρό πια ο ένας σύντροφος από τον άλλον. Μικρά του λάθη τα γιγαντοποιεί, ενώ τα δικά του τα δικαιολογεί. Η γκρίνια και οι συνεχείς καυγάδες για να επιβάλλει ο ένας το δικό του στον άλλον, σκοτώνουν το γάμο τους. Μια άλλη

αιτία είναι η οικονομική ανεξαρτησία της σύγχρονης γυναίκας. Για ασήμαντους λόγους λέει "γεια, το διαλύουμε", επειδή μπορεί να ζήσει οικονομικά αυτόνομη. Τί ανωριμότητα! Θα το μετανιώσει αργότερα αλλά θα είναι συνήθως αργά. Κατ' αρχήν δεν μπορεί μόνο με τη δουλειά της να ζήσει και να σπουδάσει τα παιδιά της. Οι διατροφές που αναγκάζει το δικαστήριο να δώσει ο πατέρας είναι πολύ μικρές, διότι ο σύζυγος καταφέρνει στη δίκη να κρύψει τα ακριβή εισοδήματά του. Αν μάλιστα απολυθεί η σύζυγος απ' τη δουλειά της, (πράγμα σύνηθες σήμερα), τότε τα πράγματα γίνονται τραγικά, διότι δύσκολα βρίσκεις δουλειά άλλη σήμερα.

Έτσι λοιπόν η υποτιθέμενη οικονομική ανεξαρτησία της γυναίκας είναι μια οπτική πλάνη, που την οδηγεί να μη ζυγίζει σωστά τα πράγματα και να παίρνει λάθος αποφάσεις εις βάρος της και εις βάρος των παιδιών της. Εξ άλλου τις χωρισμένες γυναίκες, τις περιτριγυρίζουν πολλοί "μνηστήρες" που όμως θέλουν "συγκεκριμένα πράγματα" από αυτήν και όχι να ενώσουν τη ζωή τους.

Μια άλλη αιτία είναι το γεγονός ότι η σημερινή γυναίκα παρά τις κατακτήσεις της, πάλι είναι άτυχη και σηκώνει μεγαλύτερο βάρος στην οικογένεια. Εργάζεται, γυρίζει σπίτι, μαγειρεύει, πλένει, κάνει δουλειές και εξακολουθεί να είναι και μητέρα, να διαβάζει τα παιδιά κλπ. Αυτό την εξοντώνει. Δεν έχει λεπτό για τον εαυτό της. Όταν λοιπόν αυτή η γυναίκα έχει για σύζυγο έναν άνδρα παλαιού τύπου, που δεν συνεισφέρει στις δουλειές του σπιτιού και στη φροντίδα του μωρού, δίκαια η γυναίκα επαναστατεί, καυγαδίζει με όλες τις γνωστές συνέπειες.

Βέβαια ο σύγχρονος άνδρας δεν μοιάζει με τον παλιό. Προσπαθεί να συνεισφέρει. Οχι όμως όλοι. Αρκετοί δεν προσαρμόσθηκαν στα νέα δεδομένα. Θεωρούν ντροπή για τον ανδρισμό τους την βοήθεια στο νοικοκυριό.

Βέβαια αναφέρονται πολλές άλλες αιτίες όπως ο ξυλοδαρμός, η σπατάλη του ενός συντρόφου, σοβαρά πάθη, (χαρτοπαιξία, αλκοολισμός κλπ.), η απιστία, η "κόπωση" του ζευγαριού, τα οικονομικά προβλήματα, η επέμβαση των τρίτων, η έλλειψη κατανόησης, γάμος σε νεαρές ηλικίες κλπ.

Οι συνέπειες ενός διαζυγίου

Είναι πολύ σοβαρές, πιο σοβαρές απ' ότι νόμιζε το ζευγάρι στην αρχή. Πράγματι με την πάροδο του χρόνου, το χωρισμένο ζευγάρι διαπιστώνει ένα πλήθος προβλημάτων και αδιεξόδων που ούτε καν πέρναγαν απ' το μυαλό τους όταν αποφάσιζαν να χωρίσουν.

Κατ' αρχήν η ζωή τους, ενώ νόμιζαν ότι θα γινόταν ομορφότερη, έγινε χειρότερη. Οι άνδρες αλλά και οι γυναίκες συχνά αναπτύσσουν κατάθλιψη μετα το διαζύγιο. Οι πρώην σύντροφοι αρχίζουν να έχουν άγχος, ανασφάλεια, ντρέπονται την κοινωνία και τους δικούς τους. Όσο και "απελευθερωμένος" να είναι ο σύντροφος νιώθει τη ρετσινιά του "αποτυχημένου" στο γάμο. Η γυναίκα νιώθει άσχημα όταν την αποκαλούν "χωρισμένη" το ίδιο και ο άνδρας. Αυτά τα συναισθήματα δεν ξεπερνιούνται εύκολα, ειδικά στην Ελλάδα. Πιστεύω και στην Ευρώπη το ίδιο νιώθουν και

ας μη το λένε. Ο άνθρωπος πλάσθηκε να έχει μόνιμο σύντροφο και αυτό δεν αλλάζει με τίποτα. Βεβαίως οι πρώην σύντροφοι για να αμβλύνουν αυτά τα συναισθήματα προχωρούν σε νέες σχέσεις, συνήθως συμβίωσης, γιατί αν υπάρχουν παιδιά από το γάμο, πολύ δύσκολα κάποιος άλλος θα τους παντρευτεί. Αυτό λέει η στατιστική.

Έχει παρατηρηθεί ότι ο δεύτερος ή η δεύτερη σύντροφος συνήθως είναι χειρότερος-η από τον πρώτο-η, αλλά νιώθοντας ο χωρισμένος ότι τώρα πια δεν έχει και πολλά περιθώρια, έχοντας μάλιστα και παιδιά, αναγκάζεται να συμβιβασθεί με τον άλλον κι' ας έχει πολύ μεγαλύτερα ελαττώματα. Τότε βέβαια είναι που θα μετανιώσει που γρήγορα και επιπόλαια χώρισε τον νόμιμο σύζυγο και τότε θα δει προτερήματα και αρετές του, που πριν δεν τα έβλεπε. Πρέπει να τονίσουμε εδώ ότι όταν ο άνδρας ή η γυναίκα αποφασίζει να χωρίσει το σύντροφο, είναι συνήθως βέβαιος ή βέβαιη ότι θα βρει καλύτερο σύντροφο. Γι' αυτό και τολμά το επώδυνο διαζύγιο. Διαπιστώνει όμως ότι αυτή η ιδέα ήταν μόνο της φαντασίας της και ότι ο κόσμος έξω έχει πολλά προβλήματα, ελαττώματα, ψυχολογικά προβλήματα κλπ. κλπ. Η γυναίκα που βάσει του ισχύοντος νόμου σ' όλο το κόσμο, είναι αυτή που παίρνει τα παιδιά, βλέπει ότι ο νέος σύντροφος με τίποτα δεν αντικαθιστά τον πραγματικό τους πατέρα. Τα παιδιά τον ζητάνε συνέχεια, ενώ είναι καχύποπτα στον νέο άνδρα που μπήκε στο σπίτι. Υπάρχουν γυναίκες που λένε: χωρίζω αλλά δεν παντρεύομαι ξανά, άρα δεν θα έχω τέτοια προβλήματα. Έτσι νομίζουν. Θα έρθει η σκληρή μοναξιά που θα τις οδηγήσει σε κάποιον σύντροφο. Γιατί τα παιδιά δεν μπορούν να καλύψουν τον σύντροφο.

Η συνήθης εξέλιξη των χωρισμένων

Ο χωρισμός μοιάζει λίγο με το γάμο, (κι' ας φαίνεται περίεργο). Ξεκινούν με νέα όνειρα: μια νέα πιο ευτυχισμένη ζωή. Η μελέτη όμως πολλών περιπτώσεων χωρισμένων δείχνει ότι έχουν εξέλιξη προς το χειρότερο. Υπάρχουν βέβαια όπως παντού εξαιρέσεις. Δεν εννοούμε τους χωρισμούς για σοβαρότατους λόγους π.χ. ξυλοδαρμούς, χαρτοπαιξία, αλκοολισμός κλπ. Εκεί επιβάλλεται ο χωρισμός. Όμως αν δει κανείς τις δικογραφίες στα δικαστήρια, θα δει ότι το 90-95% χωρίζει για μη σοβαρούς λόγους. Αυτοί λοιπόν οι διαζευγμένοι του 90%-95% συνήθως δεν μπορούν να ξαναπαντρευτούν εύκολα όπως είπαμε, (υπάρχουν και τα παιδιά). Έτσι η ζωή τους κυλά στη μοναξιά, στη θλίψη και στην ανασφάλεια για το μέλλον και τα γηρατειά. Η μητέρα π.χ. των δύο παιδιών ξέρει ότι πρέπει να είναι πάντα υγιής για να εργάζεται, για να σπουδάσει τα παιδιά χωρίς βοήθεια. Ο πατέρας ζει μακριά από τ' αγαπημένα παιδιά του, τα βλέπει μια φορά την εβδομάδα ή τον μήνα, (με δικαστική απόφαση). Τα βλέπει για ένα δώρο στη παιδική χαρά, για να τ' αφήσει σε λίγο πάλι και να γυρίσει στη μοναξιά του. Και τα παιδιά; τα δέρνει κι' αυτά η θλίψη, δεν έχουν όρεξη για τα μαθήματα, στο σχολείο, είναι αφηρημένα και το μυαλό τους τρέχει στα οικογενειακά τους προβλήματα. Σαν Δάσκαλος, αυτό το διαπιστώνω συχνά. Πού είναι η καλύτερη λοιπόν ζωή που περίμεναν με το διαζύγιο; Θα γεράσουν μόνοι τους, γιατί και τα παιδιά στα 18 θα φύγουν από τη μητέρα για να σπουδάσουν ή να εργασθούν. Και να σκεφθεί κανείς ότι το

90%-95% χώρισε χωρίς σοβαρό λόγο, ή αυτοί νόμιζαν ότι ο λόγος είναι σοβαρός. Σαν χωρισμένοι πια τώρα, βλέπουν ποια είναι τα πραγματικά σοβαρά προβλήματα. Είναι όμως αργά! Μερικοί, ελάχιστοι, τολμούν και ξαναπαντρεύονται μεταξύ τους έχοντας μετανιώσει. Το τελευταίο είναι δύσκολο να γίνει, αν σκεφθεί κανείς ότι στα δικαστήρια για το διαζύγιο, ανταλλάσσονται εκατέρωθεν τόσο βαριές κουβέντες, εκδηλώνονται μίσση, πάθη, εκδικήσεις, που όχι ραγίζει, αλλά σπάει τελείως το γυαλί. Όσοι βρέθηκαν ως θεατές σε τέτοιες δίκες, δεν πίστευαν ότι μπορεί να υπάρξει τόσο μίσος και μικρότητα σε ένα ζευγάρι που τέλος πάντων ήταν ερωτευμένο κάποτε και έχουν και δύο παιδιά, οι δυο τους. Δυστυχώς αυτή είναι η ζωή και η σκληρή μεταλλική πραγματικότητα.

Ο γάμος από πηγή χαράς μεταβάλλεται σε δαντική κόλαση. Οι ζωές των συντρόφων καταστρέφονται, άσχετα αν επαγγελματικά μπορεί να πάνε μπροστά! Θυμάμαι σε μια δίκη διαζυγίου, μετά από απίστευτες ύβρεις που εκτοξεύονταν και από τα δύο μέρη, εκνευρισμένος ο δικαστής τους λέει: "εσάς δε σας δίνω διαζύγιο γιατί αν ξαναπαντρευτείτε θα καταστρέψτε άλλους δύο ανθρώπους". Μάλιστα πολλές φορές οι διαζευγμένοι γονείς ποτίζουν με το δηλητήριο του μίσους τα παιδιά τους εναντίον του άλλου γονέα, πράγμα εγκληματικό και απάνθρωπο. Εκεί που γίνεται το "σώσε", είναι στο χωρισμό των πραγμάτων όπου κυριολεκτικά εξευτελίζονται οι πρώην σύζυγοι με τις μικρότητές τους. Στατιστικά το 50% των διαζυγίων δίνεται κοινή συναινέσει, το 25% εις βάρος του άνδρα και το άλλο 25% εις βάρος της γυναί-

κας. Έγινε εκτενής αναφορά στο διαζύγιο για να μην έχουν λαθεμένες αντιλήψεις τα ζευγάρια.

Πώς μπορούν να βελτιώσουν τη σχέση τους οι παντρεμένοι

Όταν λοιπόν υπάρχουν προβλήματα στη σχέση του ζευγαριού, μπορούν να τα επιλύουν όχι όταν είναι εκνευρισμένοι, αλλά ήρεμοι. Ν' αρχίσει διάλογος ειλικρινής μεταξύ τους, ώστε να μη μαζεύονται σύννεφα....

Επιτέλους η αυτοθυσία, η υπομονή, τί έγιναν; πού πήγαν; παλιά οι άνθρωποι δεν γνώριζαν όσα γνωρίζει ένα μορφωμένο άτομο, κι όμως και τότε γινότανε στοιχειώδης διάλογος έστω.

Η σχέση του ζευγαριού πρέπει να βασίζεται στον αλληλοσεβασμό της προσωπικότητας του άλλου. Δεν παντρευόμαστε τον άλλον για να τον κάνουμε ίδιο με μας, αλλά γι' αυτό που είναι. Ανεχόμαστε τη διαφορετικότητα. Δεν υψώνουμε τη φωνή υστερικά, αλλά ψύχραιμα και ήρεμα θέτουμε τα θέματα σε διάλογο. Αν ο σύντροφός μας είναι λίγο οξύθυμος, ας είμαστε εμείς λίγο πιο ανεκτικοί. Δε χάθηκε ο κόσμος αν ανεχθούμε και κάποια ελαττώματά του συντρόφου. Ουδείς τέλειος. Αλλωστε τα ελαττώματα του τα βλέπουμε, γιατί δεν βλέπουμε και τις αρετές ή προτερήματά του; Μήπως γιατί επιζητούμε τον καυγά επίτηδες για να εκτονωθούμε από καταπιέσεις που δεχόμαστε στη δουλειά μας, στη κοινωνία κλπ.; Φαίνεται απίστευτο αλλά το έχω δει σε νεαρά ζευγάρια: να ζητήσει ένα ποτήρι νερό ο ένας κι' ο άλλος να του

βάζει τις φωνές ότι τον θεωρεί δούλο, σκλάβο κλπ. Εννοείται βέβαια ότι κι' ο άλλος θα κάνει το ίδιο αν του το ζητήσει ο σύντροφός του.

Αν για ένα ποτήρι νερό δημιουργούμε κοσμογονικό καυγά, ε, τότε δεν έχει όντως μέλλον η σχέση. Τί θα γίνει όταν ο σύντροφος μείνει στο Νοσοκομείο μήνες ή αρρωστήσει βαριά; Να λοιπόν ο εγωϊσμός ο υπέρμετρος. Μόνο να παίρνουμε. Να μη δίνουμε τίποτα. Αν δίνουμε είμαστε σκλάβοι, αν παίρνουμε, διεκδικούμε αυτό που μας ανήκει. Με τέτοια λογική όντως ο γάμος δεν έχει μέλλον και ίσως κάποτε όλοι σχεδόν συμβιώνουν χωρίς γάμο, όπως ήδη γίνεται στην Ευρώπη. Αλλά και για τη συμβίωση υπάρχει μεγάλη πλάνη. Οι Αμερικανίδες που πρώτες δοκίμασαν τη συμβίωση πριν δεκαετίες, κατέληξαν στην λακωνική διατύπωση "στη συμβίωση η γυναίκα έχει όλα τα μειονεκτήματα της παντρεμένης, αλλά κανένα πλεονέκτημά της". Έχουν δίκιο σ' αυτό. Η συμβίωση είναι η μεγάλη παγίδα για τη γυναίκα. Βολεύει βέβαια τον άνδρα, που εύκολα απειλεί να φύγει αν δεν γίνονται αυτά που θέλει. Πόσο δύσκολο πράγμα είναι όντως ο γάμος, η συμβίωση, οι σχέσεις των δύο φύλων. Κάποιος επισκέπτης στο Άγιο Όρος λέει σε ένα καλόγερο: "δύσκολη η καλογερική". Και του απαντά ο καλόγερος: "και ο γάμος όμως αβάσταχτος". Ο γνωστός μοναχός Παΐσιος του Αγίου Όρους, (που έχει αποβιώσει), είπε κάποτε σε μια παρέα προσκυνητών: "με όλο το κόσμο τσακωθείτε, ποτέ όμως με τη σύζυγό σας". Σοφή φράση, δείχνει τη μεγάλη σημασία που έχει η γαλήνη στην οικογένεια, ώστε να μεγαλώσουν σωστά και τα παιδιά. Υπάρχουν άνθρωποι που έχουν το "γνώθι σ' αυτόν" ξέρουν ότι είναι οξύθυμοι, ανυπόμονοι,

μη ανεκτικοί και γι' αυτό δεν παντρεύονται. Τους βγάζω το καπέλο. Διότι δεν θα προκαλέσουν σ' άλλους δυστυχία, σε γυναίκα και παιδιά. Άλλοι πάλι ακαλλιέργητοι και ανώριμοι και χωρίς να γνωρίζουν ακριβώς γιατί παντρεύονται, κάνουν γάμο για κοινωνική καταξίωση για να χωρίσουν σε λίγο μετά. Γι' αυτό η σωστή επιλογή του συντρόφου έχει μεγάλη σημασία. Θυμάμαι ο Γυμνασιάρχης μας στα Τρίκαλα μας έλεγε: από δύο πράγματα εξαρτάται η επιτυχία και η ευτυχία στη ζωή μας: πρώτον απ' τη σωστή εκλογή του επαγγέλματός μας και δεύτερον από τη σωστή επιλογή συντρόφου. Πόσο δίκιο είχε! Σήμερα που σπανίζουν τα ιδανικά, οι αξίες και οι στόχοι στους ανθρώπους, θέλει πολύ ψάξιμο για τη σωστή εκλογή συντρόφου που να είναι καλλιεργημένος.

Οι πλάνες κάποιων σύγχρονων ανδρών

Τα δεδομένα άλλαξαν πια. Ο παλιός άνδρας αφέντης πέθανε οριστικά και δεν υπάρχει περίπτωση ν' αναστηθεί κάποτε. Οχι γιατί δεν θα το επιτρέψουν οι γυναίκες, αλλά γιατί αν αγαπά ο άνδρας τη γυναίκα του δεν μπορεί να τη βλέπει να βασανίζεται καθημερινά κάνοντας χίλιες δουλειές, εργασία, σπίτι, παιδιά και αυτός να είναι μαχαραγιάς. Είναι απάνθρωπο! Είναι εγκληματικό! Υπάρχει κίνδυνος να σπάσουν τα νεύρα της συζύγου του και τότε αν αρρωστήσει, ο ίδιος ο άνδρας και τα παιδιά του θα βγουν χαμένοι.

Εμάς τους άνδρες συμφέρει πρωτίστως να βοηθάμε τη γυναίκα για να την έχουμε ως τα βαθιά γεράματα. Πρέπει "να την

προσέχουμε για να την έχουμε". Θα θέλαμε ποτέ η αδερφή μας να παντρευτεί άνδρα αφέντη; όχι βέβαια. Έτσι όσοι νομίζουν ότι είναι σωστοί άνδρες με το να κάνουν μόνο παραδοσιακές αντρικές δουλειές βρίσκονται σε πλάνην οικτράν. Θα το μετανιώσουν όταν ίσως είναι αργά. Πρέπει να αποβάλλουν αυτές τις ηλίθιες και επικίνδυνες παλιές νοοτροπίες. Πρέπει να καμαρώνουμε όταν βγάζουμε το μωρό μας στο πάρκο με το καροτσάκι. Δεν γινόμαστε θηλυπρεπείς απ' αυτό! Αντίθετα γινόμαστε σύγχρονοι ρεαλιστές άνδρες και πιο ανθρώπινοι. Άλλωστε την ίδια ώρα η γυναίκα στο σπίτι δεν θα κάθεται, αλλά θα φροντίζει πάλι για μας.

Πλάνες των σημερινών γυναικών

Μερικές γυναίκες που σπούδασαν, νομίζουν ότι η κουζίνα είναι για τις "Κατίνες". Πλάνη οικτρά! Η μόρφωση, αν γίνεται αιτία μεγαλομανίας και εξόδου από το φύλο της γυναίκας, δεν είναι μόρφωση, είναι παραμόρφωση. Αν πιστεύει τέτοιες αναχρονιστικές και ξεπερασμένες φεμινιστικές ιδέες, ας μη παντρευτεί! Και η κουζίνα είναι μια πραγματικότητα που δημιουργεί την ηρωίδα γυναίκα, που αυτοθυσιάζεται για το "σύντροφό της και τα παιδιά της". Είναι η θυσία της μητέρας. Ας μη το βλέπει λοιπόν σαν ντροπή και ξεπεσμό. Και αστροναύτισα να είναι η γυναίκα, δεν είναι ντροπή η ενασχόλησή της με την κουζίνα. Τέτοιες πλάνες οδήγησαν πολλές γυναίκες στα διαζύγια και στην αποτυχία τους στη ζωή.

Οι απιστίες και οι "παράλληλες σχέσεις"

Υπάρχουν συνετοί άνδρες και συνετές γυναίκες που όμως παγιδεύονται σε παράλληλες σχέσεις. Και εδώ η αιτία είναι οι διάφορες πλάνες και μύθοι που κυκλοφορούν παντού και διαστρεβλώνουν την πραγματικότητα. Είναι φυσικό μετά από κάποια χρόνια γάμου η σεξουαλική διαδικασία να μην είναι όπως όταν πρωτογνωρίσθηκε το ζευγάρι. Πιστεύουν λοιπόν ότι με μια παράνομη σχέση θα ξαναζήσουν *super* εμπειρίες. Ολα αυτά βρίσκονται μόνο στο μυαλό και στις φαντασιώσεις. Δεν είναι καλύτερη η ξένη γυναίκα από τη σύζυγό σου, μάλιστα είναι και πολύ κατώτερή της, έστω κι αν είναι πιο νέα. Η φαντασία σου την μυθοποιεί την ξένη γυναίκα, που δεν έχει τίποτα που δεν το έχει και η σύζυγός σου. Εξάλλου γνωρίζει ο άνδρας, ότι η παράνομη σύντροφός του, θα τον απομυζήσει οικονομικά, άρα τον χρησιμοποιεί και τον εκμεταλλεύεται χωρίς να τον αγαπά, όσο και αν του λέει το αντίθετο. Ας είμαστε λοιπόν ρεαλιστές. Η σύζυγός μας έχει τα πάντα κι' ας μετριάσουμε τις φαντασιώσεις μας. Ότι είπα για τον άνδρα, τα ίδια ακριβώς ισχύουν και για τις γυναίκες, που οι περισσότερες πιστεύουν ότι η σεξουαλική επίδοση του άνδρα τους έπεσε, ενώ ένας παράνομος δεσμός θα την ανανέωνε. Η σεξουαλική επίδοση είναι φυσικό να πέσει μετά από χρόνια γάμο και την πρόοδο της ηλικίας αλλά και οι παράνομοι εραστές δεν είναι καλύτεροι, οι περισσότεροι είναι απατεώνες και κοπανατζήδες που θα σε πληγώσουν αργά ή γρήγορα, απλά η φαντασία η δική σου τους μυθοποιεί. Πάντως για να αποφεύγονται τέτοιες

καταστάσεις, καλό είναι οι σύζυγοι και μετά από 10 ή 20 χρόνια γάμου, να παραμένουν κομποί, όχι παχύσαρκοι, να φροντίζουν την εμφάνισή τους και οι δύο, ώστε να έλκουν το σύντροφό τους. Οι Αμερικανοί λένε κάτι σωστό: "ο γάμος δεν είναι ένα μοναδικό γεγονός στην εκκλησία, αλλά κάθε μέρα δίνεις μάχη να τον κρατήσεις. Οι Ελληνίδες ειδικά, (όχι όλες), πιστεύουν ότι αφού παντρεύτηκαν, "έδεσαν τον γαϊδάρό τους" και παραμελούν την εμφάνισή τους. Πολλές φορές το πληρώνουν αυτό, όταν μια κομψή γυναίκα ξετρελαίνει τον άνδρα τους.

Οι φεμινίστριες της δεκαετίας του '60 και '70 θεωρούσαν τον άνδρα εξ ορισμού "φασιστικό φύλο". Κάθε άνδρας έλεγαν είναι ένας φασίστας. Ο σημερινός άνδρας, όχι φασίστας δεν είναι, αλλά κάνει ότι μπορεί να βρει τη ταυτότητά του, δηλ. πώς πρέπει τελικά να συμπεριφέρεται για να είναι σωστός. Ολοι ξέρουμε ότι ακόμα δεν ξεπέρασε αυτή τη σύγχυση της ταυτότητάς του. Ε, λοιπόν, οι σύγχρονες γυναίκες που δεν έχουν τέτοια προβλήματα, ας δείξουν κατανόηση στο πρόβλημα μας μέχρι να τα βρούμε με τον εαυτό μας και ας μην είναι άτεγκτες, αρτηριοσκληρωτικές και σκληρές. Ο σημερινός άνδρας θέλει αγάπη και κατανόηση. Αντιμετωπίζει πολλά προβλήματα και αδιέξοδα: το σπέρμα του μειώνεται 2% ετησίως, το άγχος το καθημερινό του μειώνει την ερωτική επιθυμία και η στύση του είναι και αυτή προβληματική, ενώ εκατοντάδες χιλιάδες έλληνες δεν έχουν γόνιμο σπέρμα (ολιγοσπερμία, μικρή κινητικότητα και ταχύτητα σπερματοζωαρίων). Παίρνουν ορμόνες κλπ. από γιατρούς για να τεκνοποιήσουν. Όλα αυτά του ρίχνουν το ηθικό, ενώ παράλληλα πιστεύει ότι δεν είναι

καλός εραστής, (επιβάλλουν τα ΜΜΕ ένα σούπερ άνδρα, φανταστικό που παραπλανά άνδρες και γυναίκες).

Αν λοιπόν η γυναίκα τον περιφρονεί και τον προσβάλλει, τον αποτελειώνει. Γι' αυτό έχει μερίδιο ευθύνης και η γυναίκα, όταν δεν του συμπαραστέκεται.

Άλλωστε η γυναίκα πρέπει να ομολογήσει ότι οι άνδρες (πλην εξαιρέσεων) έχουν κάνει περισσότερες αλλαγές προς το καλύτερο. Γι' αυτό στατιστικά τα περισσότερα διαζύγια βγαίνουν τα πρώτα χρόνια του γάμου, όταν δύσκολα κατανοεί και συμπαθεί ο ένας τον άλλον, ενώ με την πάροδο του χρόνου το ζευγάρι δένεται, αγαπιέται περισσότερο, πονά ο ένας για τον άλλον, έχουν τις ίδιες αγωνίες για τα παιδιά τους και ο κίνδυνος διαζυγίου απομακρύνεται συνέχεια. Αρχίζουν πλέον και τα βρίσκουν, συννενοούνται, ο ένας μαθαίνει να χειρίζεται σωστά τον άλλον, ανάλογα με τη προσωπικότητά του και ιδιορρυθμίες του.

Ο αρχικός έρωτας (που είναι περισσότερο πάθος) αντικαθίσταται από την αγάπη, που είναι πιο σταθερή και βαθύτερο συναίσθημα από τον έρωτα.

Το συμπέρασμα λοιπόν που βγαίνει αβίαστα, είναι ότι τα πρώτα χρόνια γάμου είναι τα πιο δύσκολα, και αν κάνουν υπομονή αυτά τα πρώτα 5 χρόνια οι σύζυγοι, έρχεται η τελική γαλήνη και η συνεννόηση του ζευγαριού. Επί πλέον έχουν ωριμάσει, γίνονται έμπειροι στη σωστή συμπεριφορά, ελέγχουν τα αρνητικά συναισθήματα, (οργή, εγωισμό, εκδίκηση κλπ.).

Γι' αυτό δεν πρέπει ν' απελπίζονται τα ζευγάρια αν βλέπουν ότι τα πρώτα δύο χρόνια δεν συννενοούνται και όλο μαλώνουν. Θα περάσει η περίοδος των τυφώνων και θαρθεί ο καθα-

ρός ουρανός. Επίσης προσοχή στους τρίτους αυτά τα πρώτα χρόνια. Πεθερικά δύσκολα και δύστροπα, φίλοι περίεργοι με περίεργες συμβουλές για χωρισμό κλπ., να απομακρύνονται ευγενικά. Υπάρχουν πολλά ζευγάρια που μεταξύ τους τα πάνε άριστα και μαλώνουν μόνο όταν παρεμβαίνουν τρίτοι στο γάμο τους. Ο γιος ή η κόρη πρέπει να είναι αυστηροί στο θέμα αυτό και να μην αφήνουν τους γονείς τους να βασανίζουν το σύντροφό τους ή να τον μιλάνε άσχημα και περιφρονητικά. Απ' την άλλη πάλι τα πεθερικά κρατάνε τα μωρά που δεν πάνε σχολείο, άρα όλοι βγαίνουν κερδισμένοι από τις καλές τους σχέσεις.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Ζούμε όλοι σε ένα κόσμο δύσκολο. Οι μέρες που έρχονται θα είναι πιο δύσκολες από αυτές που περνάμε τώρα. Για να επιβιώσουμε σ' αυτή τη σύντομη ζωή και να προλάβουμε να ολοκληρωθούμε σαν άνθρωποι, άνδρες και γυναίκες, πρέπει να βαδίσουν χέρι χέρι με αγάπη, ανεκτικότητα, υπομονή, αυτοθυσία και κυρίως κατανόηση. Δεν είναι εποχή για διαζύγια, χωρισμούς, προβλήματα, δικαστήρια, αδιέξοδα. Αρκετά προβλήματα έχει ο σύγχρονος άνθρωπο (ναρκωτικά, εγκληματικότητα, έϊτζ, καρκίνο κλπ.), μόνος του δεν θα ευτυχήσει, ούτε φθάνει το γεγονός ότι έχει οικονομική ανεξαρτησία η γυναίκα και άρα δεν τρέχει τίποτα και δεν έχει ανάγκη κανένα.

Ο σημερινός άνδρας δεν έχει καμμία σχέση με τον άντρα-αφέντη. Και η σημερινή γυναίκα είναι πολύ μεγαλύτερη ηρωίδα

από τις γιαγιάδες μας γιατί δεν έχει ούτε ένα λεπτό ελεύθερο να ανασάνει. Πρέπει όλη μέρα με τη ψυχή στο στόμα να προλάβει τα πάντα και να δημιουργήσει μια σωστή οικογένεια. Μην αφήνουμε λοιπόν τον εγωισμό μας να μας δημιουργεί λαθεμένες σκέψεις και το χειρότερο να μας οδηγεί σε λαθεμένες καταστρεπτικές αποφάσεις όπως στο διαζύγιο.